

ffelig Tid, der nødvendigvis maa være en Overgangsperiode, men hvori det desuagtet er — forekommer det mig — af overordentlig Bigtighed, at vi ikke lade noget Dieblif gaae tabt, for at blive os selv bevidste det Maal, hvortil vi skulle stræbe. Betragte vi Udgiftssummen, saa paaatrænger sig strax det forbausende og nedslaaende Resultat, at enhver Sjæl i Provindsen Danmark derved paabyrdes en Afgift af imellem 13 og 14 Rbd. Jeg veed vel, at den ærede Finantsminister og med god Grund har gjort opmærksom paa, at vi fortiden vare i den ulystfællige Stilling, ogsaa at maatte bære Byrder, der tilkom andre Statsdele, og har jeg forstaaet ham ret, meente han endogsaa, at den Deel af Udgifts-Budgettet, der saaledes maatte betragtes, enten som overordentlig i sig selv eller som paahvilende Statsdele, som for Diebliffet ikke deeltager i deres Udredelse, skulle beløbe sig til henved en Fjerdepart. Men selv under denne Forudsætning, selv efter Fradrag af hvad der kunde henføres til begge disse Categori-er, bliver det dog altid en Bessatning af 10 Rbd. pr. Sjæl, der bliver tilbage. Og nu har Finantsministeren i samme Dieblif tilføjet, at vi vel havde Kræfter til at bære disse Udgifter, ja, jeg tilstaaer, jeg troer, vi have Kræfter dertil, og jeg troer ogsaa, at dersom navnlig Finantsministeren i Anledning af den Krig, der ikke maatte kunne forebygges, apellerer i Tillid til disse Kræfter til Folket, da skal det vise sig, hvor rigeligt og villigt, de ville blive stillede til hans Disposition, men ved Siden deraf forekommer det mig, at det er af stor Bigtighed at vide og vide itide, om den ærede Finantsminister, om Ministeriet i det Hele taget virkelig antager, at en Bessatning, som vil udgjøre omtrent 10 Rbd. for enhver Sjæl i Folket, om en saadan Bessatning i Tidens Længde kunde bæres. Jeg troer, at der saa meget mindre skal kunne erindres Noget imod, at den Ansættelse, jeg her har nævnt, er grundet, som det maa tilstaaes, at saaledes som Budgettet efter min Mening er affattet, ere grumme mange og meget betydelige Afgifter, som paahvile Statsborgeren, ikke komme under Beregning. Men er det vigtigt, at Ministe-

riet og at Folket allerede nu maa være sig bevidst, i hvad Forhold en saadan Bessatning staaer til Landets Udvikling og Fremtid, saa forekommer det mig, at det ikke er ubeskedent at vente, at et Ministerium, som allerede har havt meer end 1 Mars Bestand, maatte have taget dette almindelige, og overveiende vigtige Moment for Statens Udvikling under sin Overveielse. Biskop har den ærede Finantsminister yttret, — en Yttring, som Ingen villigere end jeg anerkjender, en Yttring, paa hvilken jeg hørte med den største Glæde, og paa hvilken jeg bygger ikke ringe Forhaabninger, saa sandt som jeg troer, at Ministrene redeligt og ærligt ville holde, hvad de lovede — vistnok, siger jeg, har den ærede Finantsminister yttret, at den hele Forvaltning, at vor hele Bureaukraties Ordning, om jeg saa maa udtrykke mig, er saa vidtloftig, saa forviklet og saa kostbar, at den maatte reformeres og reformeres stærkt, navnlig derved, at Communerne udviklede sig, og at deres Selvstændighed begrundedes. Ja jeg troer, at deri ligger en Hovedstøtte for vore Forhaabninger for Fremtiden, men jeg negter ikke, at jeg ved Siden af denne Anerkjendelse af den nye Commune-Ordning og Commune-Udvikling af den ærede Finantsminister havde ventet et Tilfagn, om hvorvidt denne nye Commune-Ordning turde ventes at blive os forelagt (Hør! Hør!); det er Noget, som man ikke blot i denne Sal, men jeg tør vel sige, som alle Tænkende, alle en frie Forfatning virkelig hengivne Borgere i Landet med Spænding see imøde (Hør! Hør!). Jeg opfordrer derfor i Folkets, og jeg tør sige i den store Majoritet af Rigsdagsmændenes Navn, den ærede Finantsminister eller Ministeriet, til at udtale sig over om og naar vi tør haabe denne Commune-Ordning forelagt (Hør!).

Rettelser.

- Nr. 38 Sp. 595 L. 20 f. n. „Postvæsenet“ læs „Første væsenet“
 Nr. 39 1ste Sp. L. 14 f. v. „ikke være“ læs „vel kunne“
 Nr. 39 Sp. 608 L. 12 f. v. „ansat“ læs „udgivet“
 Nr. 40 Sp. 621 L. 19 f. n. „har jeg næsten en Idee“ læs „har jeg næsten ingen Idee“